

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2948

гр. София, 08.11.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Бистра Николова

Членове: Тодор Тодоров
Милен Василев

като разгледа докладваното от Тодор Тодоров Въззивно частно гражданско дело № 20211000503146 по описа за 2021 година

Производството е по чл 402, вр. с чл. 274 и сл. от ГПК, вр. с чл. 73, ал. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/.

Образувано е по частна жалба подадена от „Еклипс Асет Груп“ЕООД срещу определение № 273364/08.09.2021г., постановено по гр.д.№ 2362/2020г. по описа на СГС, с което е оставена без уважение молба от 13.08.2021г., с която е направено искане за отмяна на обезпечението,допуснато с определение от 31.01.2019г., на основание чл. 73,ал.3 ЗМИП вр. с чл. 391 ГПК чрез заповест върху банкова сметка в банка „Те-Дже Зираат Банкасы“ АД, IBAN: BG55TCZB93501001978600.

В частната жалба се излагат оплаквания за неправилност на атакуваното определение, иска се неговата отмяна и по същество-отмяна на допуснатото обезпечение по реда на специалния ЗМИП.

Ответната страна – Софийска градска прокуратура не взема становище по частната жалба.

Частната жалба, с която настоящата инстанция е сезирана, като подадена от легитимирана страна, в законоустановения срок и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, частната жалба е неоснователна.

Обжалваното определение е валидно и допустимо. В случая, за да наложи исканата обезпечителна мярка, съдът е бил редовно сезиран с искане от оправомощен орган, по реда и при условията на специалния ЗМИП, чиито специални предпоставки следва да бъдат преценявани, извън общите правила на общото обезпечително производство и в случая, както общите предпоставки за допускане на обезпечението по ГПК, така и специалните такива по ЗМИП се установява да са били осъществени в кумулативната им

цялост по делото, към момента на допускане на обезпечението, чиято отмяна се иска. При така изложеното и доколкото в производства, като настоящото, за отмяната на вече допуснатото обезпечение, е приложим процесуалният ред на гражданскопроцесуалния закон – ГПК, за да се допусне исканата отмяна на обезпечението, следва в случая да се установи по делото да са налице законоустановените в чл. 402 от ГПК, предпоставки. На свой ред посочената разпоредба предвижда, че съдът в закрито заседание отменя обезпечението, след като се увери, че вече не съществува причината, поради която е било допуснатото /такава отмяна при условията по чл. 398, ал. 2 от ГПК е неприложима в случая, доколкото става въпрос не за гражданскоправен спор за оценимо в пари право, при който допуснатото обезпечение би могло да бъде във всички случаи заменено от парична гаранция, а за обезпечаване на прилагането на императивни норми на правния порядък, включително в частта му, свързана с финансовата стабилност на държавата и на ЕС, съответно – с предотвратяването на изпирането на пари, и на евентуалното бъдещо удовлетворяване на бюджетите на държавата и на съюза, за сметка на средствата, чието изпиране е предотвратено по приложимия, специален ред/, какъвто е и настоящия. Това, което в случаи като процесния има значение за наличието на основание за допускане на исканото обезпечение, съответно – погледнато от обратната гледна точка, с оглед настоящия спор – дали неговото /вече/ неналичие, би дало основание за отмяната на допуснатото такова, е наличието или липсата, включително и към настоящия момент, на законоустановените в специалния закон – ЗМИП, предпоставки за допускането му, т.е. дали в случая може да се приеме за налично и все още съществуващо, обосновано съмнение за изпиране на пари и/или съмнение за средства с престъпен произход, и според въззивния състав освен че такова е било налично при допускането на обезпечението, но наличието му не е отпаднало и към момента. Въззивната инстанция намира, че в процесния случай не са налице предпоставките за отмяна на допуснатото обезпечение, тъй като от доказателствата по делото съдът не може да изведе обосновано предположение за наличието на отпаднала нужда, поради което е наложено обезпечението само от изложените в жалбата твърдения относно времетраенето на наложеното ограничение. Обезпечителната нужда е налице до приключване на досъдебното производство с извод за липса на престъпление или до приключване на наказателното производство изцяло в случай, че във връзка с разследваните финансови операции бъдат 2 повдигнати и разгледани съответните обвинения, поради което и докато същото производство е висящо, не е налице основание за отмяна на обезпечителната мярка /макар и последната да не е по необходимост, и задължително, свързана непременно с налично наказателно производство/. В конкретният процесен случай самият жалбоподател твърди по делото, че образуваното наказателно производство не е приключило, а заявеното от него, че всъщност престъпление липсва, е само твърдение. За гражданския съд, с изключение на много ограничени и изрично законоустановени случаи, които са *numerus clausus* /срв. чл. 124, ал. 5 от ГПК/, е поначало налице законова забрана да се произнася по това дали е или не е налице престъпление /чл. 17, ал. 1 от ГПК/, поради което и в рамките на настоящото гражданско производство преценката относно това дали е или не е налице престъпление, е въобще изключена от възможния му предмет. Отпадането на причината, поради която е било

допуснато обезпечението е резултат от осъществяване на последващи допускането на обезпечението факти, които водят до несъмнен извод, че вече не съществува причината, поради която то е било допуснато. Такива факти жалбоподателят не сочи, извън твърдението, че е изминал голям период от време за разследване. Действително наложената обезпечителна мярка не може да ограничава правната сфера на засегнатото от нея лице неограничено във времето, но случаят не е такъв. Причината, поради която е допуснато обезпечението – проверка от компетентните органи в разумен срок на съмнението за изпиране на пари или наличие на средства с престъпен произход, към момента не е отпаднала, а освен това за евентуалните вреди, произтекли от прекомерната продължителност на наказателното производство, на разположение на увредените лица, е друг вид защита. По оплакването в частната жалба, базирано на продължителността на наложеното ограничение, с което необосновано се нарушават правата на жалбоподателя по пар. 1 на чл. 6 от КЗПЗОС, настоящият състав приема, че и този, така повдигнат въпрос не може да се изследва в настоящия процес. Следва да се съобрази, че обезпечителните мерки по ЗМИП имат временен характер и продължителността им следва да се преценява на базата на разумните срокове за понасяне на такова ограничение, като те са докогато съмнението за изпиране на пари отпадне, или се премине в предположение за извършване на престъпление, със съответните последици от това. При така изложеното частната жалба, с които настоящата инстанция е сезирана се явява допустима, но неоснователна, а обжалваното с нея определение, като валидно, допустимо и правилно по същество, следва да бъде потвърдено.

Воден от горното, Софийски апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 273364/08.09.2021г., постановено по гр.д.№ 2362/2020г. по описа на СГС.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____